

РЕШЕНИЕ

№ 989

гр. София, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 17.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **7294** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е на основание постъпила на 17.07.2023 г. жалба от Н. А. Н. от [населено място] срещу Решение №ППН-01-666/2021 от 29.06.2023 г. на КЗЛД. Със същото жалбата му с рег. №ППН-01-666/02.09.2021 г. срещу Държавна психиатрична болница – К. в частта, съдържаща твърдения за неправомерно предоставяне на информация на Окръжен съд – Варна по гр. д. №1731/2021 г., че негови данни, в обхват три имена, адрес и ЕГН се обработват от трети, неуточнени лица, за неправомерно предоставяне на два броя епикризи на трети непосочени лица и за обработване на лични данни за други, непосочени цели е обявена за нередовна и на основание чл.56, ал.2, вр. чл.30, ал.2, вр. чл.29, ал.2 АПК и чл.28, ал.1, т.2 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация и производството в тази част е прекратено; в частта, съдържаща твърдения за неправомерно предоставяне на два броя епикризи на ГД „НП“ жалбата е обявена за процесуално недопустима на основание чл.27, ал.2, т.2 АПК – наличие на висящо административно производство със същия предмет, пред същия орган и с участието на същата страна; в останалата част жалбата е обявена за неоснователна.

В жалбата се твърди, че оспореното решение в първата му част е неправилно, тъй като в обстоятелствената част е записано, че това не са лични данни, а в диспозитива е приета за нередовна. По отношение на втората част твърди, че е посочил други

нарушение от ДПБ-К., различни от тези, които са били предмет на вече образуваното производство, заради което жалбата е приета за недопустима. По подробно изложени съображения моли решението да бъде отменено изцяло или частично като постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и при неправилно приложение на разпоредбите на материалния закон и преписката върната на КЗЛД със задължителни указания за прилагане на закона. Въпреки че в жалбата са изложени доводи срещу решението само в частта му по т.1 и т.2 от същото, доколкото се иска цялостната му отмяна съдът приема, че същото е оспорено в цялост.

Ответникът, Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител М. Р., в представени писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна по подробно изложени съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна, Държавна психиатрична болница – К. не е изразила становище по жалбата.

По делото са събрани писмени доказателства, съдържащи се в приложената в заверено копие образувана пред КЗД преписка.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЗЛД е образувано на основание постъпила жалба с рег. №ППН-01-666/02.09.2021 г., подадена от Н. А. Н. от [населено място]. Видно от същата, жалбоподателят е посочил, че я подава срещу Държавна психиатрична болница – К. и/или Министерство на здравеопазването. Изложил е, че във връзка с осигурен електронен достъп до гр. д. №1731/2021 г. на ОС – Варна е установил, че съдията е поискал от ДПБ – К. документи, без други неща, нито мнения и т.н. Цитирал е част от определението на съда, в което е посочено, че ДПБ – К. е задължена да изпрати заверен препис на цялата му медицинска документация. Същите са постъпили по делото на 09.08.2021 г., като директора е представил и немедицински документи, които не са му искани, в които се съдържат негови лични данни – три имена, ЕГН, адрес и т.н., че се обработват в различни институции, включително свободно писане, което никой не го е карал да си дава становището какво Н. бил ангажирал и какво не. Така Директора информира за всичко съдията относно неговите лични данни и това, че се обработват от ГДНП, Следствен отдел и т.н. Изложил е, че счита това за нарушение, изразяващо се в представяне на немедицинска документация, касаеща личните му данни и описание в свободен текст за всичко, свързано с него. Поискал е за това нарушение да бъде наложена глоба.Посочил е, че за тези две нарушения е разбрал на 09.08.2021 г. чрез електрония достъп до делото.

Във втора точка от жалбата Н. е посочил, че на същата дата – 09.08.2021 г., е разбрал и за други нарушения по същия начин, обаче липсват документи за другите случаи. Изложил е, че от написаното от Директора на ДПБ – К. е разбрал, че са постъпвали искания и от Инспекция по труда – Врана, Окръжен следствен отдел – Врана, ОД на МВР – В., Икономическа полиция, Окръжна прокуратура – В., Началника на ОЗ РУ – Врана. Според него в периода 01.07.2020 г. – 06.08.2021 г. по постъпилите от тези институции искания Директора на ДПБ – К. им е предоставял негови лични данни, съдържащи се не само в епикризата, а и в други документи – 30 – 40 страници,

включително съдебни решения и СПЕ от 20.05.2020 г., изготвена по ЧНД №1332/2020 г. на РС – Варна, която незаконно съхранява. Счита, че Директора на болницата е прекалил с разпространението на личните му данни, поради което е поискал на ДПБ – К. да бъде наложена имуществена санкция в максимален размер, а в алтернатива глоба към максималния размер, тъй като се касае за продължително нарушаване на личните му данни. Заявява, че не е давал никакво съгласие за обработване на личните му данни, като двете декларации не са подписани от него. Посочил е също, че има още едно нарушение, а именно, че ДПБ-К. са използвали личните му данни за други цели.

В жалбата Н. е декларирал, че няма образувано съдебно производство между същите страни на същото основание. Има образувано ППН-01-365/2021 г., но то касае ГДНП, по отношение на която на две места в жалбата е посочил, че няма да включва и няма да посочва доказателства за нея.

Към жалбата е приложил писмото на Директора на ДПБ – К. с приложените към него и описани в същото 17 изпратени на съда документа.

КЗЛД е приела, че жалбата е нередовна, поради което с писмо от 08.12.2021 г. на Н. е указано да отстрани в 3-дневен срок съдържани са в същата недостатъци, а именно: 1. Да посочи какви негови лични данни са предоставени на съда в нарушение на правилата за защита на личните данни и носителите, в които се съдържат те; 2. Да посочи какви негови лични данни са предоставени на Дирекция Инспекция по труда – Врана, Окръжен следствен отдел – Врана, ОД на МВР – В., Икономическа полиция, Окръжна прокуратура – В., ОЗ РУ – Врана поотделно, като посочи конкретни факти и обстоятелства – информация за искането от съответната институция, дата, на която е направено и информация за отговора, който е предоставен, съответно данните, които са предоставени; 3. Да посочи какви негови лични данни са използвани за други цели, като предостави и информация за тези „други цели“; 4. Да посочи времето на узнаване на твърденията от него нарушения по т.2 и т.3 поотделно и 5. Да представи доказателства за посочените от него дати на узнаване на нарушенията. Уведомен е, че при неотстраняване на посочените нередовности в указания срок производството ще бъде прекратено. Видно от приложеното известие за доставяне, лицето е получило указанията на 10.12.2021 г. На същата дата е отговорил с молба, изпратена на електронната поща на КЗЛД. По първото указание е посочил, че е предоставена информация от ДПБ – К., че негови лични данни – три имана, адрес, ЕГН, се обработват в Дирекция Инспекция по труда – Врана, Окръжен следствен отдел – Врана, ОД на МВР – В., Икономическа полиция, Окръжна прокуратура – В., ОЗ РУ – Врана, което е в свободен текст от директора на болницата. По второто указание е посочил, че тези нередовности няма да се отстранят от него, тъй като не знае от кои дати са исканията и кога са получени. Посочил е, че на тези институции освен епикризата от ДПБ – К. Директора е предоставил и СПЕ от 20.05.2020 г., като е нарушил личните му данни, тъй като това, което му е станало известно, го е предоставил навсякъде. По третото указание е посочил, че няма доказателства за „други цели“. Относно датата на узнаване е посочил, че това е датата, на която са постъпили материалите в ОС – Варна, а именно 09.08.2021 г., за което е представил доказателства с жалбата, а представя такива и с настоящата молба. Едното доказателство е изходящото писмо изх. №ИЗ-615/06.08.2021 г. от Директора на ДПБ – К. до ОС – Варна. Посочил е, че от 30.09.2021 г., когато е напуснал болницата, до датата, на която депозира молбата – 10.12.2021 г., не е напуснал В., което може да

докаже със свидетелски показания, но не счита, че е необходимо. Към молбата е приложил разпечатки от електронното дело №1731/2021 г. на ОС – Варна с данни за делото и входящи документи, от които се установява, че по същото дело на 09.08.2021 г. е входиран документ от МЗ.

С уведомление от 08.07.2022 г. ДПБ – К. е уведомена за образуването в КЗЛД производство и възможността в 7-дневен срок от получаването да изпрати становище, да посочи доказателства и да приложи писмените такива. Същото е получено на 15.07.2022 г., като на 19.07.2022 г. е изпратено становище от Директора. Със същото КЗЛД е информирана, че става въпрос за лице със заболяване, настанено за провеждане на стационарно лечение в психиатричната болница във връзка с изпълнение на влезли в сила съдебни решения, като това му поведение е изводимо от диагнозата, която му е поставена то Психиатрична клиника [населено място].

Видно от приложения към административната преписка Протокол №4/08.02.2023 г., на същата дата е проведено заседание на КЗЛД, на което е разгледана по допустимост жалбата на Н. срещу ДПБ – К.. Прието е решение, с което жалбата е обявена за допустима в частта, съдържаща твърдения за неправилно предоставяне на информация от ДПБ – К. на ОС- Варна по гр. д. №1731/2021 г., че данни на Н. в обхват имена, адрес и ЕГН са обработват от Дирекция „Инспекция по труда“, Икономическа полиция – В. и ГДНП; конституирани са страните и жалбата в тази и част /по т.2/ е насрочена за разглеждане в открито заседание на 17.05.2023 г.; жалбата, в частта, съдържаща твърдения за неправилно предоставяне на информация от ДПБ – К. на ОС – Варна по гр. д. №1731/2021 г., че данни на Н. в обхват имена, ЕГН и адрес и 2 бр. епикризи се обработват от трети неуточнени лица и за обработване на лични данни за други цели е обявена за нередовна и на основание чл.56, ал.2, вр. чл.30, ал.2, вр. чл.29, ал.2 АПК и чл.28, ал.1, т.2 от ПДКЗЛДНА производството е прекратено в тази му част; жалбата, в частта, съдържаща твърдения за неправилно предоставяне на 2 бр. Епикризи от ДПБ – К. на ГДНП е обявена за недопустима на основание чл.27, ал.2, т.2 АПК поради наличие на висящо административно производство, което е във фаза на съдебно оспорване – рег. №ППН-01-365/2021 г. и производството е прекратено в тази част.

За приетото решение Н. е уведомен с писмо от 21.02.2023 г., получено от него на 24.02.2023 г. Уведомление е изпратено и до ДПБ – К. и е получено на 24.02.2023 г. С писмо от 21.02.2023 г. от ОС – Варна е изискана информация във връзка с образуването производство дали по гр. д. №1731/2021 г. и в отговор на разпореждане на съда от 04.08.2021 г. ДПБ – К. е предоставила на ОС – Варна информация за това, че лични данни на Н. в обхват имена, адрес и ЕГН се обработват от ДИТ, Икономическа полиция – В., ГДНП и датата на предоставяне на тази информация. В отговор на искането са представени копия на исковата молба, въз основа на която е образувано делото, подадена от Н. А. Н. и на писмото на Директора на ДПБ – К., изпратено до съда на 06.08.2021 г. на основание поискан препис от налична медицинска документация.

Видно от материалите по административната преписка насроченото открито съдебно заседание е пренасрочено за 15.06.2023 г., за което стрените са надлежно уведомени. На проведеното на тази дата открито заседание, обективизирано в приложения по делото Протокол №20, жалбата на Н. е разгледана по същество, като е прието с 4 гласа „за“ решение, с което същата е оставена без уважение. На 29.06.2023 г. е издадено оспореното в настоящото производство Решение №ППН-01-666/2021 от

29.06.2023 г. на КЗЛД, за което Н. е уведомен на 03.07.2023 г.

От ответника са представени доказателства, от които се установява, че в КЗЛД е било образувано производство по жалба на Н. А. Н. срещу ДПБ – К. с твърдения за предоставяне на лични данни на ГДНП, приключило с Решение №ППН-01-365/2021 от 30.12.2021 г., обжалвано по съдебен ред.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е депозирана от надлежна страна, адресат на оспореното решение, в законовопредвидения в чл.38, ал.7 ЗЗЛД 14-дневен срок, доколкото от данните по делото се установява, че оспорващият е получил решението на 03.07.2023 г., а жалбата е подадена на 17.07.2023 г. и до компетентния да я разгледа административен съд, съобразно разпоредбата на чл.133, ал.2 АПК. Следователно същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира за частично ОСН..

Оспореният в настоящото производство акт в неговата цялост е издаден от компетентен орган – КЗЛД, сезиран с жалба от физическо лице за нарушение правата му за защита на личните данни, в съответствие с предоставените й правомощия по чл.38, ал.1 и ал.3 ЗЗЛД, вр. с чл.10 и чл.10а ЗЗЛД. Комисията, съгласно правомощията си по чл.10, ал.2, т.1 от ЗЗЛД, респ. чл.57, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, свързани с обработване на личните данни, като не е налице изключението, посочено в чл.55, §3 от регламента. Компетентния да се произнесе по процедурата административен орган е КЗЛД – „независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон”. В чл.9, ал.3 ЗЗЛД е предвидено, че решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете й. В случая решението е подписано от председателя и трима от членовете на Комисията.

Съдът счита, че поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59, ал.2 АПК. При извършена преценка се констатира, че актът съдържа задължителните по чл.59, ал.2 от АПК реквизити, както и подписите на лицата, участвали в гласуването. Актът е постановен и в предписаната от закона форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания, поради които жалбата на Н. Н. в една част е приета за нередовна, в една част за недопустима и в останалата част - за неоснователна.

Съдът намира, че в хода на проведеното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. При сезиране по чл.38, ал.1 ЗЗЛД се стартира производство пред КЗЛД, чиито резултати се обективират в решението по чл.38, ал.3 ЗЗЛД.

В чл.9, ал.2 ЗЗЛД е предвидено, че Комисията урежда в правилник своята дейност, дейността на администрацията си и реда за разглеждане на производствата пред нея. В тази връзка е приет Правилник за дейността на КЗЛД и нейната администрация. В чл.38, ал.1 от същия е предвидено, че Комисията се произнася с решение по редовността или допустимостта на искане в закрито заседание, а според чл.39, ал.1 Комисията разглежда жалбата по същество на открито заседание, за което уведомява страните и заинтересованите лица. Приложения към преписката Протокол №4/08.02.2023 г. обективира взето решение по допустимостта на жалбата, а Протокол

№20/106.2023 г. – решение по същество, като и двата протокола са присъствали трима членове на Комисията плюс председателя, положили подписите си както на протоколите, така и под оспорваното решение.

Спазено е и изискването КЗЛД да събира доказателства, да изисква допълнително информация, както и да извършва други действия в производството по раздел II на ПДКЗЛДНА „Разглеждане на жалби от физически лица” по реда на АПК. На страните в производството е предоставена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. При произнасяне по съществото на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на участниците в производството, редовно уведомени за откритото заседание пред КЗЛД, не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство, а последното е проведено в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД, чл.34 и следващите от АПК и принципите на процеса - принципите истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност /чл. 7, чл. 8 и чл. 12 от АПК/.

С оспореното в настоящото производство решение в т.1 и т.2 от същото производството по жалбата на Н. е прекратено в посочените части, а в т.3 жалбата в останалата ѝ част е обявена за наоснователна. Следователно, постановени са два вида актове, които следва да бъдат разгледани поотделно.

В частта по т.1 от жалбата, съдържаща твърдения за неправомерно предоставяне на информация на Окръжен съд – Варна по гр. д. №1731/2021 г., че данни на жалбоподателя, в обхват три имена, адрес и ЕГН се обработват от трети, неуточнени лица, за неправомерно предоставяне на два броя епикризи на трети непосочени лица и за обработване на лични данни за други, непосочени цели е обявена за нередовна и на основание чл.56, ал.2, вр. чл.30, ал.2, вр. чл.29, ал.2 АПК и чл.28, ал.1, т.2 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация и производството в тази част е прекратено. В решението, като и в Протокола от проведеното заседание на КЗЛД, не се съдържат мотиви в тази насока, но както се прие по-горе, КЗЛД е приела, че жалбата е нередовна, поради което с писмо от 08.12.2021 г. на Н. е указано да отстрани в 3-дневен срок съдържани са в същата конкретно посочени недостатъци. Макар че в указания срок Н. е депозирал молба в изпълнение на указанията, в същата не е уточнил лицата, от които твърди, че се обработват личните му данни, както и лицата, на които твърди, че неправомерно са предоставени двете епикризи, като не е посочил и „другите цели“ за които твърди, че се обработват личните му данни при предоставяне на информацията на Окръжен съд – Варна по гр. д. №1731/2021 г. Тези уточнения са били необходими за правилното определяне на предмета на производството и след като указанията за конкретизирането им не са били посочени от жалбоподателя, след като недлежно е бил уведомен за това, както и за последиците при неотстраняването им, за ответника е възникнало правомощието по чл.56, ал.2, вр. чл.30, ал.2 АПК да прекрати производството в тази му част. Предвид това съдът приема, че в тази му част оспореното решение е правилно.

В частта по т.2 от процесното решение, жалбата, съдържаща твърдения за

неправомерно предоставяне на два броя епикризи на ГД „НП“ жалбата е обявена за процесуално недопустима на основание чл.27, ал.2, т.2 АПК – наличие на висящо административно производство със същия предмет, пред същия орган и с участието на същата страна – жалба с рег. №ППН-01-365/2021 г., по която е постановено решение на КЗЛД №ППН-01-365/2021 г. от 30.12.2021 г., което е във фаза на оспорване. В тази му част съдът приема, че решението е неправилно. Това е така, тъй като се установи, че в първоначално подадената жалба до КЗЛД, макар да е посочил, че личните му данни са били предоставени от ДПБ – К. и на ГДНП, Н. изрично е посочил, че в настоящата жалба няма да включва ГДНП. Посочил е също, че случая се разглежда в друга преписка за ГДНП и няма да го посочва. Следователно, КЗЛД не е била сезирана с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно предоставяне на два броя епикризи на ГД „НП“. Съгласно чл.29, ал.1 ПДКЗЛДНА производствата пред комисията започват по писмено или устно искане на физическо или юридическо лице или по инициатива на комисията. В случая КЗЛД е била сезирана от физическото лице, но за други нарушения, а след като е била наясно, че вече има образувана преписка по такова искане, което безспорно се установи и в хода на производството, за нея не е било налице и основание да се самосезира. Предвид това и като е прекратила производството по непредянено искане, решението ѝ в тази му част следва да бъде отменено.

Решението по т.3 е акт по чл.39 от ПДКЗЛДНА, с който в производство по чл.38 ЗЗЛД КЗЛД се е произнесла по същество по жалбата, в частта, в която е приела същата за допустима, а именно в частта, съдържаща твърдения за неправомерно предоставяне на информация с писмо изх. №ИЗ-615/06.08.2021 г. от ДПБ – К. на ОС - Врана по гр. д. №1731/2021 г., че данни на Н. в обхват имена, адрес и ЕГН са обработват от Дирекция „Инспекция по труда“, Икономическа полиция – В. и ГДНП.

Съдът приема, че жалбата, въз основа на която е образувано производството в тази му част, е подадена в предвидения в чл.38, ал.1 ЗЗЛД срок от узнаване за нарушението. Разгледана е по същество в открито заседание и е прието единодушно от присъствалите четирима членове на административния орган, че същата е неоснователна. Правилно също така административният орган е конституирал страните в развилото се пред него производство. Лечебното заведение ДПБ – К. се явява администратор на лични данни, като това му качество следва от закона - чл.8, вр. чл.5, ал.1 от Закона за лечебните заведения и чл.2 от Правилника за устройството и дейността на лечебните заведения за стационарна психиатрична помощ по чл.5, ал.1 от Закона за лечебните заведения, тъй като дейностите по обработка на данните на пациентите се счита за естествено придадени към функционалната роля на лечебното заведение и неговите отговорности, вкл. от гледна точка на защита на данните. Предвид това по отношение на него са относими правилата на Регламента, които са установени за лицата, обработващи лични данни в качеството им на администратор на лични данни. Следователно болницата е надлежна страна в производството пред КЗЛД.

За да приеме, че жалбата в тази ѝ част е неоснователна КЗЛД е приела, че в хода на производството не са установени сочените в жалбата твърдения за

разкриване на лични данни. Това е така, тъй като в писмото не се съдържа твърдения от жалбоподателя текст. Тези изводи на КЗЛД съответстват на събраните по делото доказателства. Видно е от съдържанието на посоченото писмо, в същото не се съдържа информация до ОС – Варна, че документи от болницата, съдържащи негови лични данни са изпращани на посочените институции. Но дори да бе установено, че такава информация е изпратена на последните, както е прието и от КЗЛД, жалбата отново би била неоснователна, тъй като информацията за категорията лични данни, които се обработват за физическо лице от администратора на лични данни, не съставляват лични данни по смисъла на чл.4, §1 от Регламента. Съгласно чл.4 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

След като нито в хода на проведеното производство пред КЗЛД, нито в хода на съдебното производство не е установено, че ДПБ – К. в писмо изх. №ИЗ-615/06.08.2021 г. до ОС – Варна е извършила твърдяното разкриване на лични данни на жалбоподателя, жалбата срещу решението в тази му част следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на правния спора и съобразно разпоредбата на чл.143, ал.3 АПК ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. Редовно направено искане за това от процесуалния му представител е направено с писмените бележки, представени преди датата на последното открито съдебно заседание. Следователно, в настоящото производство ответникът е представляван от юрисконсулт, при което му се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер, определен съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, които разноски се поставят в тежест на жалбоподателя. С оглед обема на извършената работа и предвид отхвърляне на жалбата срещу решението в две от трите ѝ части съдът намира, че същите следва да бъдат определени в минимален размер от 100 лева. Следва да се посочи, че разноските за юрисконсултско възнаграждение се дължат от оспорващия независимо, че с Определение от 24.08.2023 г., постановено настоящото дело е освободен от заплащане на държавна такса. Това е така,

именно защото с това определение е освободен от заплащане само на държавна такса и то в това производство, не и от разноски. Предвид това Н. А. Н. следва да бъде осъден да заплати на КЗЛД разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 52-ри състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №ППН-01-666/2021 от 29.06.2023 г. на КЗЛД в частта му по т.2, в която жалбата на Н. А. Н. от [населено място] с рег. №ППН-01-666/02.09.2021 г. срещу Държавна психиатрична болница – К. в частта, съдържаща твърдения за неправомерно предоставяне на два броя епикризи на ГД „НП“ е обявена за процесуално недопустима на основание чл.27, ал.2, т.2 АПК – наличие на висящо административно производство със същия предмет, пред същия орган и с участието на същата страна.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. от [населено място] срещу Решение №ППН-01-666/2021 от 29.06.2023 г. на КЗЛД в частта му по т.1 и т.3 от същото.

ОСЪЖДА Н. А. Н. от [населено място], да заплати на Комисията за защита на личните данни разноски в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: